

nærværende Lovforslag. Jeg tror, det vilde være det Kløgeſte for dette Thing at betragte det, der foreligger, ſom en Statteſlov, at have for Die, at det er en Lov, ſom tilſigter at lægge nye Statte paa Befolkningen, ja frem for Alt holde dette Moment for Die. Jeg ſtal derfor ikke fordybe mig i diſe mangfoldige Betragtninger om Afholdſtagen, ſom ere komne frem her, men holde mig til den politifke, finantiſke Side af Sagen, og da finder jeg mig for det Førſte foranlediget til at gjøre en Bemærkning til min ærede Side-mand, det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgfreds (Scharling). I det Foredrag, hvormed han sluttede Lørdagsmødet, udtalte han og udviklede videre, hvorledes han matte ſe Grunden til den ublide Behandling, ſom dette Lovforslag havde ſaaet, i den almindelige politifke Situation, og han betragtede det ſom et Fraſald fra Forhandlingspolitiken, ſaaledes ſom jeg og andre Talere havde udtalt os i Lørdagsmødet. Han antog, at derſom Lovforſlaget blev ſaaledes behandlet, ſom vi havde anbefalet, kunde man deri ſe et Exempel paa, hvorledes Udfigterne vilde blive for vort Lovgivningsvæſen i Fremtiden. Jeg tror, at det ærede Medlem er aldeles uberegtigt til at drage en ſaadan Slutning af den Maade, hvorpaa vi behandle denne Sag, og jeg ſtal med den ganſke ſaa Ord ſige hvorfor; det er, fordi jeg ikke vilde give en ſaadan Lov til nogenſomhelſt Regjering, hverken en Venſtre- eller Høireregjering, om den ſtod mig ſaa nær ſom min egen Broder — til ingenſomhelſt Regjering, ſom havde forelagt en Statteſlov af dette Omfang og denne Art uden ſamtidig at ſige os, hvad Pengene ſkulde bruges til, uden at det laa klart for og var vedtaget gjennem alle Inſtancer, ſamtidig med Statteſloven, vilde jeg give en ſaadan Lov; men det Modſatte er her Tilfældet. Det er ſaa langt fra, at det er vedtaget gjennem alle Inſtancer, hvorledes de Penge, ſom her komme ind, ſkulle anvendes, at der tværtimod ikke engang herom foreligger Forſlag for os. Denne Lov er, ſom jeg i min Indledningſtale bemærkede, kommen til os uden nogenſomhelſt Angivelſe af, hvorledes Pengene ſkulde bruges. Der er ſagt i Almindelighed, at Halvdelen af Beløbet ſtal overlades til Kommunerne, men det er kun antydning i Almindelighed, hvad de Penge, ſom ſaaledes overlades til Kommunerne, ſkulle anvendes til, eller rettere ſagt, hvilke Byrder man ſaal til Gjengæld agter at lægge paa Kommunerne. Thi at det ſkulde være den ærede Regjerings Mening at forære Kommunerne dem til Lettelſe i de almindelige kommunale Afgifter, kan jeg aldeles ikke antage, er Tilfældet efter den Stilling, den

ærede Miniſter har indtaget lige overfor de Forſlag, der ere fremkomne her i Thinget og gjentagne Gange ere blevne vedtagne, om at yde et ringe Bidrag om en Sygefakſelov, om et yde et ringe Bidrag af Statskaſſen og ikke et ſtadigt Bidrag, men et Bidrag for et enkelt Aar, for at ſætte Kommunerne i Stand til at komme de Trængendes Behov imøde i Kommunerne under trange Tider. Og ſom jeg allerede ogſaa bemærkede i mit første Foredrag, det Forſlag om en Sygefakſelov, ſom vi have til Behandling her i Thinget, kan i den Stikkelfe, i hvilken det er forelagt for os, paa ingen Maade motivere en ſaadan ny Stat. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavnſ 4de Valgfreds (Scharling) ikke kan undre ſig over, at der ikke vil komme Noget ud af dette Lovforslag i dette Folkething, hvis Lørdagsreformen ikke kommer; men hvis Lørdagsreformforſlaget kommer til os, og være Dufter om en Lørdagsreform finde Smødekammen fra Regjerings og Høires Side og ſtøre Smødekammen, Smødekammen af en ganſke anden Art, end de hidtil have ſaaet, kan det ærede Medlem ikke med nogen Ret fremsætte en ſaadan Spaadom om dette Lovforſlags Stjæbne. Men, fordi jeg ſiger, at der under diſe Omſtændigheder kan komme Noget ud af det foreliggende Lovforſlag, er det dog fuldkommen ſikkert, og det fremgaar viſtnok af alle de Udtalelſer, der ere fremkomne fra begge Sider, baade Høire og Venſtre her i Thinget, at det, ſom Lovforſlaget gaar ud paa, det vil ikke komme ud af det.

Det ærede Medlem, jeg allerede et Par Gange har nævnt, anførte, at der om væſentlige Punkter var opnaaet Enighed i Landſtthinget mellem Flertallet og Mindretallet, og han fremhævede, at Mindretallet i Landſtthinget havde ſtillet ſig meget gunſtigere overfor nærværende Lovforſlag end dette Thing. Den eneſte Forſkjel i den Maade, hvorpaa Mindretallet i Landſtthinget, og den Maade, hvorpaa det overveiende Antal Talere i dette Thing har ſtillet ſig, er med Henſyn til Brændevinsafgiften, idet Mindretallet i Landſtthinget vel ikke vilde gaa ind paa fuldt ſaa ſtor en Brændevinsafgift, ſom Lovforſlaget foreſlaar, men dog vilde gaa ind paa en Afgift af 70 Øre, medens det ſamtidigt forhøiede Ølſkatten. Men forøvrigt, bortſet herfra, tror jeg ſandelig ikke, at det ærede Medlem kan tage Mindretallet i Landſtthinget til Indtægt for ſit Standpunkt. Mindretallet i Landſtthinget har baade gjort gjældende, at Indtægterne af Lovforſlaget maatte blive meget ſtørre, end Regjeringen har forudſat, og at der alſaa vilde blive et betydeligt Overſkud udover det, ſom Regjeringen er gaaet ud fra, og fremdeles har Mindre-